

DELEGATURA

UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 26. 03. 2008 r.

RKT-430-01/08/AD

DECYZJA Nr RKT- 05/ 2008

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm., Dz. U. z 2007r. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu przeciwko Krzysztofowi P., prowadzącemu działalność gospodarczą jako Serpent.pl Krzysztof P. w Lublinie, ul. (...), postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,
– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Krzysztofa P. **karę pieniężną** w wysokości 1357,58 zł (słownie: tysiąc trzystu pięćdziesięciu siedmiu złotych pięćdziesięciu ośmiu groszy) z tytułu zwłoki trwającej od 02. 01. 2007r. do 15. 01. 2008r. w wykonaniu wydanej na podstawie art. 23 c ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t. j. Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.) Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-89/2006 z dnia 11. 12. 2006r.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się Krzysztofa P. kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-89/2006 z dnia 11. 12. 2006r. oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 41 zł (słownie: czterdziestu jeden złotych).

Uzasadnienie

Dnia 11. 12. 2006r. wydano w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) Decyzję Nr RKT-89/2006 (zwaną dalej także Decyzją), w której nakazano Krzysztofowi P. (zwanemu dalej także przedsiębiorcą) zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na niepotwierdzaniu konsumentom na piśmie, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia, informacji o organie rejestrowym przedsiębiorcy oraz o numerze, pod jakim wpisano go do właściwego rejestru, o koszcie, sposobie i terminie dostawy zamówionego towaru, o prawie odstąpienia od umowy zawartej na odległość

w terminie dziesięciu dni wraz z ustawowymi wyjątkami od tego prawa, o terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący oraz o miejscu i sposobie składania reklamacji. Wykonanie niniejszej Decyzji poddano kontroli w toku postępowania wyjaśniającego o sygnaturze akt RKT-403-29/07/AD, w ramach którego poczyniono wstępne ustalenia, z których wynikało, że przedsiębiorca nie dostosował się do nałożonego na niego w drodze ww. Decyzji nakazu w zakresie obejmującym informacje na temat kosztu, sposobu i terminu dostawy. W związku z tym wszczęcie niniejszego postępowania stało się konieczne. W piśmie z dnia 17. 01. 2008r. (dowód: karty nr 28 – 31) przedsiębiorca udzielił informacji dotyczących stawianych mu zarzutów, a w załączeniu przesłał potwierdzenia wystawione konsumentom (dowód: karty nr 32 – 35). W piśmie z dnia 14. 02. 2008r. przedsiębiorca złożył dodatkowe wyjaśnienia (dowód: karta nr 38). W piśmie tym wskazał on, że opracowując treść potwierdzeń wystawianych od dnia 02. 01. 2007r. kierował się treścią dokumentów wystawianych przez innych przedsiębiorców prowadzących analogiczną działalność. Pismem z dnia 08. 02. 2008r. (dowód: karta nr 37) zawiadomiono przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, a w wyznaczonym terminie nie skorzystał on z możliwości zapoznania się z nim.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny.

Krzysztof P. prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej Burmistrza Piask pod numerem (...) (dowód: karta nr 6). W ramach prowadzonej działalności zawiera on z konsumentami umowy na odległość za pośrednictwem internetu. W toku postępowania administracyjnego, w ramach którego przeprowadzono kontrolę działalności ww. przedsiębiorcy w zakresie dotyczącym zawierania z konsumentami umów na odległość (RKT-61-80/06/AD) poczyniono ustalenia, z których wynikało, że przedsiębiorca nie dopełnia obowiązku ciążącego na nim z mocy art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 1, 5, 6, 8 i 10 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm., zwanej dalej także uonpk), tj. nie potwierdza konsumentom na piśmie, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia informacji na temat:

- organu rejestrowego przedsiębiorcy,
- numeru, pod jakim wpisano przedsiębiorcę do właściwego rejestru,
- kosztów, terminu i sposobu dostawy zamówionego towaru,
- prawa odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od daty otrzymania przesyłki wraz ze wskazaniem wyjątków przewidzianych w ustawie o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny,
- terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący,
- miejsca i sposobu składania reklamacji. Powyższa praktyka została uznana za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w Decyzji Prezesa Urzędu Nr RKT-89/2006 z dnia 11. 12. 2006r. (dowód: karty nr 19 – 24), na mocy której nakazano też przedsiębiorcy zaniechanie jej stosowania. Przedmiotowa Decyzja została przedsiębiorcy doręczona dnia 14. 12. 2006r. (dowód: karta nr 24 verte), a w związku z tym, że nie wniesiono od niej odwołania, stała się prawomocna z dniem 29. 12. 2006r. W celu dokonania kontroli, czy ww. obowiązek został zrealizowany, przeprowadzono postępowanie wyjaśniające (RKT-403-29/07/AD, dowód: karty nr 25 – 27). Pismem z dnia 23. 04. 2007r. (dowód: karta nr 26) przedsiębiorca poinformował, że konsumenci otrzymują od dnia 02. 01. 2007r. w związku z zawieranymi umowami pisemne potwierdzenia obejmujące wszystkie ww. dane. Na dowód tego przykładowe potwierdzenie zostało przesłane Prezesowi Urzędu (dowód: karta nr 27).

Analiza przedłożonego dokumentu wykazała, że wskazano w nim organ rejestrowy przedsiębiorcy i numer, pod jakim wpisano go do ewidencji działalności gospodarczej. Zawarto w nim także informacje na temat prawa odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni i wyjątków od tego uprawnienia, na temat terminu związania informacją o cenie, jak i miejsca i sposobu składania reklamacji. Ponadto w części dotyczącej dostawy zamieszczono informację o następującej treści: *„Czas oczekiwania na wysyłkę uzależniony jest od opisu w polu „dostępność”. Jeśli widnieje tam opis „wysyłamy w ciągu 24h” oznacza to, że towar mamy na stanie i wysyłamy je tego samego lub następnego dnia roboczego po złożeniu zamówienia. Jeśli jednak widnieje tam inna wartość niż „wysyłamy w ciągu 24h” oznacza to że klient musi poczekać na wysyłkę zamówienia z naszego sklepu przez podany tam okres czasu. Uwaga! Podany w polu „dostępność” termin jest jedynie orientacyjny – zależy on od solidności dostawcy (wydawcy/dystrybutora/importera) i może ulec zmianie. Klient w każdej chwili może zrezygnować z niewysłanego zamówienia lub jego części”*.

W fakturach zastrzeżono, że dostawa nastąpi „pocztą” (dowód: karta nr 18). Z powyższego nie wynikało jednak wyraźnie, jaki koszt dostawy konsument ma ponieść, w jakim faktycznie terminie konkretna wiążąca go umowa miała zostać wykonana. Także w kwestii sposobu dostawy zakres zamieszczanych informacji był niewystarczający, gdyż nie określał tego sposobu precyzyjnie. W piśmie z dnia 17. 01. 2008r. (dowód: karty nr 28 – 31) przedsiębiorca oświadczył, że nie zamieścił w wystawianych konsumentom od 02. 01. 2007r. potwierdzeniach informacji na temat kosztów, terminu i sposobu dostawy zamówionego towaru, ponieważ uważał, że informacje te są ważne dla klientów w momencie składania zamówienia. Są one też dostępne w wersji elektronicznej zarówno przed złożeniem zamówienia, jak i po. Przedsiębiorca zaznaczył, że nie widząc celu w przypominaniu ww. kwestii w chwili, gdy dostawa jest już zrealizowana, danych tych nie potwierdzano na piśmie. Dodał on również, że opracowując treść pisemnych potwierdzeń wzorował się na dokumentach wystawianych przez innych, niezwiązanych z nim przedsiębiorców prowadzących podobną działalność. Przedsiębiorca oświadczył, że po wszczęciu niniejszego postępowania, od dnia 16. 01. 2008r. zamieszcza wymagane dane w potwierdzeniach. Wskazał on, że stosowne informacje są ręcznie wpisywane dla poszczególnych umów we właściwych polach. Przedsiębiorca ponownie dodał, że zasady i terminy dostawy są szczegółowo opisywane w elektronicznych wiadomościach przesyłanych konsumentom (dowód: karty nr 29 – 31). W załączeniu przesłano Prezesowi Urzędu trzy przykładowe pisemne potwierdzenia (dowód: karty nr 32 – 34), w których zapisano, jaki jest koszt dostawy, w jakim trybie przesyłka ma zostać przesłana oraz jaki jest termin skompletowania zamówienia przez przedsiębiorcę i termin doręczenia przesyłki przez dostawcę.

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może w drodze decyzji nakładać kary pieniężne za niewykonanie decyzji wydanych na podstawie art. 26 tej ustawy. W oparciu o przepis art. 130 i 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przepis art. 107 niniejszej ustawy należy stosować także do decyzji wydanych na podstawie art. 23 c ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r. i kar nakładanych w związku z niewykonaniem tych decyzji. Kary pieniężne są środkiem służącym egzekucji prawomocnych decyzji Prezesa Urzędu, mają zmusić przedsiębiorcę do jak najszybszego wykonania decyzji rozstrzygającej sprawę merytorycznie. Kary pieniężne pełnią również funkcję represyjną. Nałożenie kary pieniężnej za zwłokę w wykonaniu decyzji wymaga uprzedniego wydania decyzji merytorycznej, w której został określony zakres nałożonego na przedsiębiorcę obowiązku i która stała się prawomocna. Ponadto dla nałożenia

kary pieniężnej konieczne jest wszczęcie odrębnego postępowania administracyjnego. Zarzut niewykonania decyzji może zostać postawiony zarówno wtedy, gdy nie wykonano decyzji w całości, wykonano ją częściowo lub wykonano w terminie późniejszym niż określony w decyzji. Prezes Urzędu uznaje, że doszło do należytego wykonania decyzji tylko wówczas, gdy zmiany prowadzą do osiągnięcia stanu postulowanego określonego w decyzji merytorycznej. Zasadniczo przedsiębiorca, a w jego imieniu osoby pełniące funkcje kierownicze, mają obowiązek przystąpić do wykonania decyzji niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się. Termin wykonania decyzji powinien uwzględniać czas niezbędny do przygotowania się przez przedsiębiorcę do wykonania ciążącego na nim obowiązku, a więc termin musi być realny. Stosownie do art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przy ustalaniu wysokości kary należy wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy. W ww. zakresie wiodący jest przepis art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym kara pieniężna może zostać nałożona na przedsiębiorcę, który nie dostosował się do nakazu określonego w decyzji Prezesa Urzędu.

W rozważanej sprawie dnia 11. 12. 2006r. została wydana Decyzja Nr RKT-89/2006, która została następnie doręczona przedsiębiorcy dnia 14. 12. 2006r. (dowód: karty nr 19 – 24). W punkcie I ww. Decyzji uznano za naruszającą zbiorowe interesy praktykę polegającą na niepotwierdzaniu konsumentom na piśmie, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia, informacji o organie rejestrowym przedsiębiorcy i numerze, pod jakim wpisano przedsiębiorcę do właściwego rejestru, kosztach, terminie i sposobie dostawy zamówionego towaru, prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od daty otrzymania przesyłki wraz ze wskazaniem wyjątków przewidzianych w ustawie, terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący oraz miejscu i sposobu składania reklamacji. W zakresie punktu I przedmiotowej Decyzji nakazano przedsiębiorcy także zaniechanie stosowania praktyki uznanej za sprzeczną z prawem.

Z poczynionych przez Prezesa Urzędu ustaleń wynika, że przedsiębiorca niezwłocznie po otrzymaniu i uprawomocnieniu się Decyzji, tj. dnia 02. 01. 2007r. rozpoczął wystawianie konsumentom pisemnych potwierdzeń informacji na temat organu rejestrowego przedsiębiorcy i numeru jego wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, prawa odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od daty otrzymania przesyłki wraz ze wskazaniem wyjątków przewidzianych w ustawie, terminu związania informacją o cenie, miejsca i sposobu składania reklamacji. W przekazywanych konsumentom brak było informacji na temat kosztów, terminu i sposobu dostawy zamówionego towaru. Jest to okoliczność bezsporna. Sam przedsiębiorca wprost przyznał, że uznając, iż potwierdzanie niniejszych informacji było w jego opinii bezcelowe, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku w tym zakresie. Oceny jego zachowania nie zmienia fakt, że dane były dostępne dla konsumentów w formie elektronicznej. Takie ich udostępnienie nie prowadzi do spełnienia obowiązku z art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 uonpk, który wyraźnie mówi o obowiązku pisemnego potwierdzania określonych informacji dotyczących konkretnych umów. Wystarczające nie było też dodanie do pisemnych potwierdzeń ogólnych regulaminowych unormowań mówiących o terminach realizacji składanych przedsiębiorcy zamówień. Każde potwierdzenie powinno bowiem zawierać informacje dotyczące konkretnej umowy z konsumentem. Niewłaściwe było też odwołanie do treści zamieszczanych w internecie, gdyż te dane mogą ulec zmianie bez udziału konsumenta po złożeniu zamówienia. Przedsiębiorca może towar także całkowicie wycofać z obrotu, co nie oznacza, że zawarta przez niego wcześniej umowa nie ma być wykonana zgodnie z warunkami obowiązującymi w chwili składania i akceptowania zamówienia. W potwierdzeniach należy zatem zamieszczać informacje dotyczące konkretnych towarów, a nie ogólne regulacje, jakie

są właściwe dla regulaminu. Na podstawie danych w tym zakresie konsument musi mieć możliwość ustalenia, w jakim terminie dany towar miał być do niego doręczony, tj. w ciągu ilu dni po złożeniu zamówienia paczka miała być do niego dostarczona. Precyzyjne i wyczerpujące informacje w rozważanym zakresie przedsiębiorca zamieszcza w pisemnych potwierdzeniach od dnia 16. 01. 2008r. Od tego dnia wskazuje on na to, w jakim dokładnie trybie paczka miała być doręczona, jaki jest koszt przesyłki oraz jaki termin realizacji zastrzeżono dla przedsiębiorcy i dostawcy.

Decyzja Prezesa Urzędu Nr RKT-89/2006 została przez przedsiębiorcę odebrana dnia 14. 12. 2006r., a prawomocna stała się z dniem 29. 12. 2006r. Przedsiębiorca powinien podjąć działania zmierzające do jej wykonania, które pozwoliłyby wcielić ją w życie w najkrótszym możliwym terminie. W niniejszym przypadku trzeba uwzględnić okoliczność, że dostosowanie się do nakazu wystawiania konsumentom stosownych potwierdzeń informacji wymienionych w art. 9 ust. 1 uonpk nie wymagało od przedsiębiorcy podjęcia skomplikowanych przygotowań. Aby spełnić nakaz płynący z Decyzji Prezesa Urzędu Nr RKT-89/2006 przedsiębiorca nie musiał wprowadzać zmian w treści paragonów, ani faktur. Mógł on np. załączać do każdej z przesyłek dodatkowy pisemny dokument zawierający odpowiednie dane dotyczące konkretnej umowy, co z resztą uczyniono dnia 02. 01. 2007r. Nie można pominąć faktu, że w rozważanej sprawie sprzedawca wystawiał już potwierdzenia konsumentom, których treść zakwestionowano w toku postępowania zakończonego ww. Decyzją. Dostosowanie się do nakazu nie łączyło się więc z koniecznością wdrożenia całkiem nowego trybu postępowania związanego z zawieraniem i potwierdzaniem umów z konsumentami. Z uwagi na to należało stwierdzić, że nie znajduje uzasadnienia zwłoka, jaka miała miejsce w niniejszym przypadku. Przedsiębiorca miał również świadomość tego, że adresowana do niego Decyzja administracyjna winna być w całości wykonana. W ramach kontroli jej wykonania wystąpiono bowiem do niego o złożenie wyjaśnień na temat stopnia realizacji nałożonego na niego obowiązku. Przy określaniu terminu, w jakim obowiązek powinien zostać spełniony należy uwzględnić faktyczne możliwości przedsiębiorcy, czas jaki jest niezbędny do podjęcia przez niego działań powodujących eliminację nieprawidłowości z rynku. W analizowanej sprawie konieczne było przyznanie przedsiębiorcy czasu, w którym mógł on zapoznać się z merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy oraz mógł podjąć decyzję, co do dalszego działania, w tym opracować schemat pisemnej informacji przesyłanej konsumentom, poinformować swoich pracowników o wdrażanych zmianach oraz przygotować ich do nowego trybu postępowania. W tych okolicznościach sprawy Prezes Urzędu stwierdził, że Decyzja Nr RKT-89/2006 powinna zostać wykonana w terminie ok. trzech tygodni od jej odebrania. Jest to termin, w którym przedsiębiorca winien był przystąpić do spełnienia ciążącego na nim obowiązku i doprowadzić do zaniechania stosowania praktyki godzącej w interesy konsumentów. Po uwzględnieniu ww. okoliczności Prezes Urzędu uznał, że przedsiębiorca powinien wystawiać konsumentom uzupełnione potwierdzenia zawarcia umów od dnia 02. 01. 2007r. Z uwagi na powyższe od 02. 01. 2007r. przedsiębiorca pozostawał w zwłoce z wykonaniem Decyzji Nr RKT-89/2006 w zakresie dotyczącym informacji na temat terminu, sposobu i kosztu dostawy przesyłki. Ostatecznie Decyzja ta została całkowicie wykonana z dniem 16. 01. 2008r., a zatem do dnia 15. 01. 2008r. przedsiębiorca pozostawał w zwłoce z jej wykonaniem. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Antymonopolowego w Warszawie z dnia 2 grudnia 1998r. (sygn. akt XVII Ama 55/98) kara powinna być nakładana co do zasady wtedy, gdy przedsiębiorcy można przypisać odpowiedzialność za niewykonanie decyzji. W niniejszej sprawie niewykonanie Decyzji w odpowiednim terminie obciąża przedsiębiorcę, nic bowiem nie stało na przeszkodzie w wykonaniu nałożonego na niego obowiązku. Przedsiębiorca nie wskazał żadnych okoliczności, które możnaby ocenić jako uniemożliwiające wykonanie obowiązku opisanego w Decyzji Nr RKT-89/2006 zgodnie z jego treścią. Co więcej, przedsiębiorca przyznał, że nie

wykonał jej z pełną świadomością. W świetle wyżej przedstawionych okoliczności należało stwierdzić, że Decyzja Prezesa Urzędu Nr RKT-89/2006 nie została należycie wykonana do dnia 15. 01. 2008r. Fakt ten uzasadnia nałożenie kary pieniężnej za zwłokę w jej wykonaniu.

Karę za niewykonanie decyzji nakłada się w oparciu o art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego przepisu Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji. Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Dnia 31. 12. 2007r. kurs euro wyznaczony wedle powyższych zasad wyniósł 3,5820 zł. Za stawkę dzienną przyjęto 1 euro, a jej równowartość, to 3,5820 zł. W związku z tym kara za każdy dzień zwłoki w wykonaniu Decyzji Nr RKT-89/2006 wynosi 3,5820 zł. Jak wskazano powyżej, przedsiębiorca powinien był przystąpić do wykonania Decyzji z dniem 02. 01. 2007r. W związku z tym od tego dnia liczy się czas pozostawiania przedsiębiorcy w zwłoce z wykonaniem przedmiotowej Decyzji, wobec czego do dnia 15. 01. 2008r. łącznie są to 379 dni zwłoki. Z iloczynu ilości dni, w których nie wykonywano Decyzji oraz przyjętej stawki dziennej kary wynika wysokość nakładanej na przedsiębiorcę kary, która w niniejszym przypadku ogółem wyniosła 1357,58 zł (słownie: tysiąc trzysta pięćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt osiem groszy).

W tym miejscu należy odnieść się do uzasadnienia określonej przez Prezesa Urzędu w pkt. I sentencji wysokości kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Podejmując decyzję o nałożeniu kary ww. wysokości Prezes Urzędu kierował się rodzajem naruszenia, jakiego dopuścił się przedsiębiorca, charakterem czynu, jakiego dopuściła się strona niniejszego postępowania. Uwzględniono okoliczność, że po wydaniu Decyzji Nr RKT-89/2006 treść wystawianych przez przedsiębiorcę konsumentom w związku z zawieraniem z nimi umowami na odległość potwierdzeń dwukrotnie uległa zmianie, kiedy to ją uzupełniano. Zważono, że w przeważającej mierze Decyzja została wykonana niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się. Uwzględniono jednak też, że w pozostałej części przedsiębiorca z premedytacją nie wykonał jej, kwestionując celowość potwierdzania części danych po zawarciu umowy. Przy miarkowaniu kary uwzględniono fakt, że ostatecznie Decyzja została wykonana, choć doszło do tego ze zwłoką trwającą 379 dni.

Odpowiedzialność za działania podejmowane na rynku spoczywa na podmiocie, który je podejmuje, czemu dano wyraz nakładając w niniejszym przypadku karę pieniężną. Uzasadnieniem dla odstąpienia od nałożenia kary, czy obniżenia jej wysokości nie jest fakt, że inni przedsiębiorcy również mogli dopuścić się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, na co wskazała strona niniejszego postępowania. Ewentualne naruszenia w tym zakresie nie są przedmiotem oceny w ramach niniejszego postępowania, a Prezes Urzędu podejmuje działania w odniesieniu do przedsiębiorców w ramach licznych postępowań. Dodatkowo zważyć trzeba, że świadomość występowania nieprawidłowości będących własnym udziałem i ich akceptacja, przemawia na niekorzyść przedsiębiorcy. Miarkując karę Prezes Urzędu uwzględnił okoliczność, że przedsiębiorca w szczególności opisanym powyżej zakresie podjął starania, które ostatecznie pozwoliłyby na stwierdzenie, że Decyzja Nr RKT-89/2006 została wykonana.

Celem działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu jest doprowadzenie do tego, aby podmioty uczestniczące w rynku działały zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Instrumentem służącym realizacji tego zadania jest decyzja administracyjna, w której organ administracyjny może nakazać zaniechania stosowania poszczególnych działań. Nakładana kara pieniężna ma więc na celu wyegzekwowanie określonego zachowania przedsiębiorcy,

który ma wykonywać obowiązek wynikający z obowiązujących przepisów prawa, usprawnienie działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu oraz podniesienie ich efektywności. W prawdzie w rozważanym przypadku przedsiębiorca doprowadził do wykonania Decyzji Nr RKT-89/2006, to wszczęcie niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary było niezbędne do wyegzekwowania pożądanego zachowania. Niniejsza kara pełni funkcję represyjną, stanowi podkreślenie naganności zachowania karanego podmiotu. Jednocześnie karze przypisano funkcję wychowawczą i prewencyjną, gdyż nałożenie sankcji ma przeciwdziałać analogicznym do opisanych w niniejszej decyzji zachowaniom strony w przyszłości. Orzeczona kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania, a jej nałożenie powinno przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji, do tej, jaką opisano.

Poza wymiarem indywidualnym nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji należy uwzględnić także wymiar ogólny tych działań. Zastosowanie wobec jednego podmiotu sankcji ma stanowić swoistą przestrożę dla innych uczestników rynku, którzy w przyszłości ewentualnie nie chcieliby się dostosować do sformułowanego wobec nich nakazu zaniechania podejmowania określonych działań. Biorąc pod uwagę ww. okoliczności należało orzec, jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

II.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Niniejsze postępowanie w sprawie nałożenia kary z tytułu zwłoki w wykonaniu Decyzji Prezesa Urzędu zostało wszczęte z urzędu. Postępowanie to wykazało, że przedsiębiorca nie wykonał Decyzji Prezesa Urzędu Nr RKT-89/2006 zgodnie z jej treścią, a do zaniechania stosowania niezgodnej z prawem praktyki ostatecznie doprowadził z dniem 16. 01. 2008r. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu z przedsiębiorcą. W związku z powyższym postanowiono obciążyć przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości 41 zł (słownie: czterdziestu jeden złotych).

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 Kpc, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

*Zastępca Dyrektora Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Maciej Fragsztajn*